

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 22Cbi/7/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122204616
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Barbora Štefanová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2022:3122204616.1

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v spore žalobcu: NOVA LJUBLJANSKA BANKA, d.d. Ljubljana, so sídlom Trg republike 2, 1000 Ljubljana, Slovinská republika, IČO: 586 057 1000, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou VIRTU L s.r.o., so sídlom Gajova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 857 823 proti žalovanému: JUDr. Ottovi Markechovi, správcovi úpadcu -, o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

Návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia sa **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia:

2. Tunajšiemu súdu bol dňa 22.6.2022 dourčený návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia po skončení konania. Žalobca navrhol, aby súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým by uložil žalovanému JUDr. Ottovi Markechovi, správcovi úpadcu X., nenakladať s výťažkom predaja podniku úpadcu X. v časti pripadajúcej na uspokojenie spornej pohľadávky žalobcu - NOVA LJUBLJANSKA BANKA, d.d. Ljubljana, so sídlom Trg republike 2, 1000 Ljubljana, Slovinská republika, IČO: 586 057 1000 vo výške 283.843,- Eur s tým, že neodkladné opatrenie bude trvať po dobu šiestich mesiacov od jeho vydania.

3. Skutková a právna argumentácia žalobcu vo vzťahu ku konaniu vo veci samej:

4. Žalobca sa žalobou proti žalovanému domáhal určenia popretých pohľadávok vychádzajúc z ustanovenia § 28 ods. 7, 8 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZKR“).

5. V uvedenom spore vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 22Cbi/5/2019 bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 22Cbi/5/2019-354 zo dňa 19.8.2020, ktorým súd žalobu zamietol. Predmetný rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 8CoKR/10/2021-593 zo dňa 13.4.2021 a nadobudol právoplatnosť dňa 11.5.2021.

6. Žalobu vo veci samej ako i osvedčenie existencie a trvania nároku, ktorému má byť poskytnutá ochrana neodkladným opatrením, žalobca odôvodnil tým, že súd argumentujúc zachovaním zásady „nemo plus iuris ad alium transferre potest quam ipse habet“ rozhodol vo veci samej poskytujúc právnu ochranu zjavne hrubo nedbanlivému vlastníkovi, čím uprednostnil ochranu práv hrubo nedbanlivého vlastníka, ktorý svojim riadnym konaním mal možnosť predísť vzniknutému konfliktu, pred ochranou práv dobromyseľného nadobúdateľa, ktorý naopak nemohol urobiť viac pre ochranu svojich práv a pre to, aby predišiel konfliktu.

7. Poukázal na to, že pri riadnom posúdení hmotnoprávneho vzťahu žalobcu a úpadcu nevyhnutne dochádza k stretu dvoch základných princípov, a to princípu ochrany dobromyseľnosti žalobcu pri nadobudnutí záložného práva zaťažujúceho majetok úpadcu a princípu ochrany vlastníckeho práva žalovaného.

8. Vo vzťahu k podstatnej otázke riešenej v tomto spore a to kolízii dvoch rímskoprávných zásad, na jednej strane zásadu: „nemo plus iuris ad alium transferre potest quam ipse habet“ a zásady „bona fides“ dal žalobca dôraz na rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 549/2015, I. ÚS 151/2016 a I. ÚS 460/2017, akcentujúc v nich obsiahnutú výzvu súdom, aby otázku dobromyseľnosti vždy riadne posúdili, pričom pokiaľ je to možné a spravodlivé a nie je možné prisúdiť ochranu obom právam, je na mieste prisúdiť ochranu tomu z práv, ktorému svedčí všeobecná idea spravodlivosti. Ústavný súd tiež uviedol, že väčšiu riziko by mal niesť nedbalý vlastník ako dobromyseľný nadobúdateľ, ktorý svoje vlastnícke právo nadobúda v dobrej viere, že prevodca je skutočným vlastníkom. Žalobca zdôraznil, že o jeho dobromyseľnosti niet pochýb, čo bolo konštatované i v rozsudku súdu prvej inštancie potvrdenom Krajským súdom v Trenčíne ako odvolacím súdom.

9. Skutková a právna argumentácia žalobcu vo vzťahu k podmienkam nariadenia neodkladného opatrenia:

10. Naliehavú potrebu nariadenia neodkladného opatrenia v navrhovanom znení odôvodnil žalobca tým, že po potvrdzujúcom rozhodnutí rozsudku prvej inštancie odvolacím súdom nastala nová skutočnosť spočívajúca v tom, že žalovaný bezodkladne po vydaní právoplatného rozsudku Krajského súdu v Trenčíne dňa 16.5.2022 zverejnil v Obchodnom Vestníku Oznámenie o zostavení zoznamu pohľadávok proti všeobecnej podstate a zámere zostaviť rozvrh výťažku zo všeobecnej podstaty.

11. Žalobca poukázal na to, že napriek žalobcom podanému mimoriadnemu opravnému prostriedku voči právoplatnému rozsudku žalovanému nebránia žiadne formálne dôvody začať nakladať s výťažkom z predaja podniku, keďže disponuje právoplatným a vykonateľným rozsudkom. V takom prípade by podľa žalobcu došlo k nenávratnému a nenapraviteľnému zmareniu uspokojenia žalobcu. Napriek úspešne podanému dovolaniu by v prípade už realizovaného nakladania s výťažkom z predaja podniku bolo podľa žalobcu také rozhodnutie pre žalobcu bezvýznamné.

12. Vydaním rozhodnutia o nariadení neodkladného opatrenia by sa tak podľa žalobcu dosiahla dočasná ochrana žalobcovho nároku. Žalobca má za to, že vzhľadom na doterajšie výsledky konaní o určovacej žalobe a vylučovacej žalobe, ako i s poukazom na postup žalovaného, ktorý sa často vymykal bežnému postupu správcu, je aktuálne prebiehajúci spor poslednou možnosťou, ako je možné aspoň čiastočne dosiahnuť uspokojenie jeho nárokov. Žalobca má za to, že nemá iné východisko zabrániť žalovanému nakladať s výťažkom z predaja podniku, čo je jediným potenciálnym zdrojom uspokojenia jeho pohľadávok, než cestou navrhovaného neodkladného opatrenia. Podľa žalobcu je vzhľadom na doterajšie správanie sa žalovaného vysoko pravdepodobné, že v prípade úspechu žalobcu v rámci dovolania nebude mať tento úspech po nakladaní s výťažkom pre žalobcu žiaden význam. V takom prípade by žalobca nenávratne prišiel o možnosť čo i len čiastočného uspokojenia.

13. Nariadenie neodkladného opatrenia v znení jeho výroku nie je podľa žalobcu možné považovať ani za neprímeraný zásah do práv žalovaného, keď jeho realizácia bude trvať len po nevyhnutnú dobu a to len do uplynutia lehoty šiestich mesiacov od nariadenia neodkladného opatrenia.

14. Vo vzťahu k subsidiarite navrhovaného neodkladného opatrenia k nariadeniu zabezpečovacieho opatrenia žalobca uviedol, že sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením, v danom prípade tak prichádza do úvahy len nariadenie neodkladného opatrenia.

15. Súd pre účely rozhodovania o návrhu na neodkladné opatrenie aplikoval nasledovné právne predpisy:

16. Podľa § 324 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z., Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

17. Podľa § 324 ods. 3 CSP neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

18. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

19. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečo sa zdržala alebo niečo znášala.

20. Na základe zisteného skutkového stavu s použitím vyššie uvedených právnych predpisov súd vec posúdil nasledovne:

21. Žalobca svojim návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia po skončení konania navrhol, aby súd zakázal žalovanému - konkurznému správcovi úpadcu nakladať s výťažkom predaja podniku v časti pripadajúcej na uspokojenie spornej pohľadávky žalobcu.

22. Pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd musí v prvom rade skúmať naplnenie zákonných formálnych a vecných predpokladov pre jeho nariadenie. Súd môže nariadiť neodkladné opatrenie len vtedy, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery strán, resp. existuje obava, že exekúcia bude ohrozená a zároveň je hodnoverne osvedčené že ten, kto podáva takýto návrh preukáže dôvodnosť i trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana neodkladným opatrením. Neodkladným opatrením by nemalo dochádzať k zásahu do práv iných osôb nad nevyhnutnú mieru.

23. Pre vyhovenie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je potrebné osvedčenie danosti hmotnoprávneho nároku medzi stranami sporu a osvedčenie potreby úpravy pomerov. V predmetnom spore o určenie právneho dôvodu a výšky pohľadávky proti podstate bol súdom prvej inštancie vydaný rozsudok č.k. 22Cbi/5/2019-354 zo dňa 19.8.2020, ktorým súd žalobu zamietol. Predmetný rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 8CoKR/10/2021-593 zo dňa 13.4.2021 a nadobudol právoplatnosť dňa 11.5.2021.

24. Súd vo vzťahu k osvedčeniu nároku, ktorému má byť poskytnutá ochrana, a tým v otázke riešenej v merite sporu sa v celom rozsahu pridrižiava v rozsudku uvedeného záveru o tom, že dobromyseľnosť žalobcu nespochybňuje, pričom však zároveň uvádza, že samotná dobromyseľnosť žalobcu pri uzavretí Záložnej zmluvy podľa právneho názoru súdu nepostačuje na prelomenie princípu ochrany vlastníckeho práva pôvodného vlastníka.

25. Právny záver, ktorým súd prvej inštancie odôvodnil svoje rozhodnutie, vychádzal zo zásady, v zmysle ktorej pokiaľ už bola v občianskoprávnom konaní právoplatne vyriešená určitá otázka hmotnoprávneho vzťahu účastníkov, je súd v inom konaní, v ktorom má tú istú otázku posúdiť ako prejudiciálnu, viazaný jej skorším posúdením (uznesenie NS SR sp.zn. 1Cdo/44/2019). Súd pri tom vychádzal z už právoplatných rozhodnutí súdov, ktorými bolo určené vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam v prospech úpadcu X. a to na základe odstúpenia od kúpnej zmluvy, musel súd skonštatovať, že absolútne neplatnými právnymi úkonmi sú i následné právne úkony, v ktorých vystupovala spoločnosť CORTE spol. s r.o. ako vlastníč predmetných nehnuteľností, a teda aj Zmluva o zriadení záložného práva k predmetným nehnuteľnostiam, ktorú dňa 26.9.2007 uzavreli právny predchodca žalobcu (NBL Factor, spol. s r.o.) a spoločnosť CORTE spol. s r.o.

26. Pokiaľ ide o potrebu bezodkladnej úpravy pomerov navrhovaným neodkladným opatrením, tu je potrebné poukázať na to, že neodkladným opatrením v navrhovanom znení by súd nariadil žalovanému - správcovi v konkurze na majetok úpadcu nakladať súdom určeným spôsobom s výťažkom z predaja podniku. Uvedený postup však s poukazom na judikatúru nie je prípustný.

27. Spor, v rámci ktorého bol podaný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, je sporom vyvolaným konkurzom, tzv. incidenčným konaním, nejde teda o konkurzné konanie. V zmysle stanoviska obchodného kolégia Najvyššieho súdu SR, ktorého vyslovený právny názor je s poukazom na ustálenú rozhodovaciu činnosť odvolacích súdov i pri zmene zákonnej úpravy stále aktuálny, správcovi nie je možné neodkladným opatrením vydaným v inom konaní zakázať, aby nakladal s vecami zapísanými do súpisu podstaty. (S (SR) 63/2003: Usmerňovať činnosť správcu podstaty môže súd len v rámci

konkrétneho konania. Predbežným opatrením vydaným v inom konaní preto nemožno správcovi zakázať, aby nakladal s vecami zapísanými do súpisu podstaty.)

28. Uvedená právna otázka bola riešená i v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo/19/2018 zo dňa 18. 12. 2018 v odôvodnení ktorého sa uvádza: „Vo vzťahu k predmetnému stanovisku odvolací súd zdôrazňuje, že označené stanovisko prijaté obchodnoprávnym kolégiom Najvyššieho súdu SR, ako aj ďalšie jeho stanoviská a rozhodnutia, ktoré sú (ako judikáty) publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, tvoria ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, slúžiacu jednotnému rozhodovaniu súdov Slovenskej republiky. Z odôvodnenia citovaného stanoviska vyplýva, že konkurzné konanie, tak ako každé súdne konanie, je autonómne v tom, že postupovať v ňom, robiť úkony a iným spôsobom ovplyvňovať jeho priebeh môže len súd, na ktorom konkurzné konanie prebieha a len v rámci tohto konania. Do súdneho konania nemôže zasahovať žiaden iný súd (s výnimkou súdu rozhodujúceho o opravnom prostriedku), ale ani ten istý súd v rámci iného konania. Rozhodnutím vydaným v inom súdnom konaní nie je možné správcovi podstaty ukladať povinnosti, ktorými by sa upravoval jeho postup v konkurznom konaní. Takýto postup by mohol viesť k situácii, že by správcovi boli dané vzájomne si odporujúce pokyny“.

29. Zhodne s odôvodnením súdu v rozhodnutí o zamietnutí návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia vydanom v spore vo veci samej (uznesenie Okresného súdu Trenčín č.k 22cbi/5/2019-539 zo dňa 31.5.2021) je potrebné uviesť, že súd musí vychádzať z predpokladu, že správca postupuje pri výkone svojej činnosti s odbornou starostlivosťou. Pokiaľ by vyšlo najavo, že by správca porušil svoje povinnosti stanovené v zákone, bolo by povinnosťou konkurzného súdu (v konkurznom konaní), aby riešiť uvedený problém v rámci dohľadu nad činnosťou správcu.

30. Nadväzujúc na uvedené je potrebné konštatovať, že v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou súdov Slovenskej republiky nie je možné upraviť pomery strán nariadením neodkladného opatrenia v navrhovanom znení, nakoľko by tým došlo k nepripustnému zásahu súdu v spore vyvolanom konkurzom (v incidenčnom konaní) do konkurzného konania.

31. Na základe uvedených skutočností musel súd uzavrieť, že nemal osvedčenú existenciu všetkých zákonných predpokladov na nariadenie neodkladného opatrenia, preto návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada

mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.